

δύμες, οὐ πραγματοποιηθῆ;) "Ηώωα τῶν Βακανίων (πάρα πολὺ ἀρχέ τοῦ Αποτελεσμάτων εἰχον· δημοσιευθῆ;) Δωρίδα (φαινεται διτὸς ἔχοντα) Μπαρούτοκαντινόνενην Γαλανόλευκην (ἔστειλα) Νοσταλγούσαν (ελπίζω, προσεχῶς;) Δάρβορον τοῦ 21^ο (διτὸς ὁδηγίας τοιωτας· δὲν ἔχω οὔτε πότον, οὐτε καρόν· πολλοὶ Σύλλογοι ἔχειναν καὶ εἰργάσθησαν; ἀλλὰ δὲν ὡδηγησα κανένα;) Ναυτόπουλος Κεφαλληνίας (ἔλαβα, εὐχαριστῶ;) Ἀγγελικῆν Π. Ι. (νὰ προμηθευθῆς τὸν φύλλον ἔχει καὶ τὸν Ὀδηγόν) Πανελλήνιον Πόθον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ;) Κυπριακὸν Αἴσθημα, Κορυνάτιδα, κτλ. κτλ.

Εἰς δύσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 20ην Μαΐου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεκές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 150ον Διαγωνισμοῦ Δύσεων
Απριλίου—Ιουλίου
Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 19ης Ιουλίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν ὑπὲρ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

302. Συλλαβόγριφος.

Μιὰ τρύπα, δχι στὸ νερό
Μὰ μὲνέρο, θανάτες,
Ἄπλως ἄντα σύμφωνον
μὲ δύο φθόγγους σμήξεις.

Ἐστάλη ἀπὸ "Ἐνα Χιωτάκι

303. Στοιχειώδηρφος.

Μιὰ θετήτα ἀρχαῖαν
Ἐὰν ἀποκεφαλίσῃς,
Μέλος τοῦ προσώπου, λύτα,
Στὴ στιγμὴν ίτι σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πλησιόποντοφλακοῦ

304. Μεταγραμματισμός.

Ἔνδος ἄνθους κοινοτάτου
Τὸ κεφάλι ἀν ἀλλάξης,
Ἄπ' τὸν κῆπον δὲν ὑπὲρ:
Ἐνα δένδρον θὰ κυττάξεις.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ "Ἐνδοξὸν Σοῦλη

305. Παλγινός.

Γράψε δρίζοντις κατ' ἔτος
Κι' ἀλλάξει τὸν ἐν τῷ ὄμα
Ἐνα πνεῦμα κ' ἔνα γράμμα.
Τὴν διεύθυνσίν τοῦ κύπτα:
Εἶνε ἀπόκτημα δρίζοντος:
Ἡ καθέως τώρα, λύτα;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλιον "Ἄγρα

306. Αστήρ.

* * * * * Νόντικατασταθοῦν οἱ
ἀστερίσκοι διὰ γραμ-
μάτων οὐτῶν, ὥστε
νάναρτονσκωνται: δρίζοντις καθέως ὕ-
γατταίς, καθέτω ὕ-
ροσειρά, διαγνίνιας
δὲ γεωμετρικὸν σχῆμα καὶ ἀριθμητικὸν τα-
κτικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ "Ηώως τοῦ 1913

307. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 1 8 9 4 = Αρχαῖος ποιητής.
2 9 8 6 4 = Ποταμός.
3 6 8 3 6 8 = Πέλαχος.
4 3 7 8 6 4 = Νῆσος.
5 3 5 6 4 = Ρωμ. Αὐτοκράτωρ.
6 2 1 4 3 4 = Αἴσθητις.
7 1 2 6 4 = Φωτιστικόν.
8 9 4 4 1 = Πτηνόν.
9 2 1 = Θεά.
Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Π. Βορροκούλου

308—312. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἔνδος γράμματος ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων δι' ἔνδος ἄλλου, πάντοτε τοῦ

ἀυτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἔνευ ἀναγραμματι-
σμού, ἀλλὰ τοσοὶ λέξεις:
συρτός, ἔτος, ἄρτος, σανίς, πόνος.

"Εστάλη ὑπὸ Κοσαλίας Καστόντον
313. Διπλῆ Ἀκροστική.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων
λέξεων ἀποτελοῦνται σειρὰ ἀρχαίαν ἔνδο-
ῖον πόλιν, τὰ δὲ δεύτερα γράμματα ἡρωαὶ καὶ
βασιλέαται τῆς ιδίας πόλεως:

1. Ἀρχαῖος Βασιλέως. 2. Εἰς τῶν τριά-
κοντα τυράννων. 3. Ἀρχαῖος βασιλόπατες. 4.
Ποταμὸς τῆς Ρωσίας. 5. Ρωμ. Αὐτοκρά-
τωρ. 6. Μέρος τοῦ πλοίου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αιματόρεγον Σίφρους

314. Φωνηγετόλιπτον
πε- φ- τ- ρ- ε- τ- χ- τ- μ-
"Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λάτριδος τῶν Ανθέων

315. Γρίφος

να να
S να να
T να να
να να
να να
"Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικητοῦ

ΑΤΣΕΙΣ

τῶν Πυγματ. "Ασκήσαν τὸν φύλλον 11
128. Διάδολος (διά, Βόλος.)—129. Ρόδον
(ρῶ, Δάν.)—130. Ηλάρης—Μάρης.—131

Ο Πίτρος, ή πέτρα:
132. Μ Ο Σ 133. 9 4 5=18

Α Υ Ο 2 6 10=18
Ρ Ρ Ν 7 8 3=18
Ι Σ Π Α Ν Ι Α ||||
Ρ Α Θ 0 8 6 6
Ο Α Ν

134. Ή Μένκα.—135. ΜΗΔΕΙΑ-ΜΕ-
ΓΑΡΑ (Μαρδόνιος, ΉΡα, ΑΔυιδ, ΕΓ-
χελος, Ηερειας, ΑΜη.)—136. Ή πενια
τέχνας κατεργάζεται.—137. Πείνουν τοῖς
νόμοις (πιθεύ-τ εἰς νο - μης.)

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 9 (οἱ ἔτης: 5, 7, 15, 17,
18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1
ἔκαστος, καὶ ταχυδρομικῶν φρ. 1,10,
διὰ τὸ Εσωτερικὸν καὶ 1,30 διὰ τὸ
Ἐξωτερικόν.

Τόμοι 10 οἱ ἔτης: 1, 4, 8, 9,
11, 12, 14, 16, 22, 24, πρὸς φρ.
2,50 ἔκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Ηεριόδου 2ος,
3ος, 6ος, 10ος, 13ος ἔξηνταλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894-1914

Τόμοι 5: τῶν ἔτων 1894, 1895,
1896, 1897, 1898, ὃν ἔκαστος τιμᾶ-
ται: "Ἀδετος φρ. 3—Χρυσόδ. φρ. 6.
Διὰ τὰς Ἐπταρχ. δέστος 3,50, χρυσ. 6,50
Διὰ τὸ Εξωτερ. " 4.—" 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἔτων 1899, 1900,
1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὃν
ἔκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. τελῶν:
"Ἀδετος φρ. 7—Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 9: τῶν ἔτων 1906, ἕως
1914, ὃν ἔκαστος τιμᾶται:

"Ἀδετος φρ. 8—Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόπος Καταστημάτων «ΝΕΟΥ ΑΣΤΕΩΣ» Κοραή 4, Αθήναι.

Διαργυρικῶν, Ζεινῶν
καὶ Ρινοφαρμαγγικῶν νόσων

εἰδικὸς λατρὸς

Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δέ-
χεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ἀπὸ 10—12 π.μ.
καὶ 3—5 μ. π.

Πλατεῖα Όμορος καὶ ὁδὸς Δάρδου Σα

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιανοίτως φυλλαδίου
ἔλληφθησαν ἀπὸ 3—9 Μαΐου,

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀλ. Π. Γιάνναρος, Ψάρι τῆς Ξη-
ροῦ, Σπ. Α. Κονταρίνης, Κούλα Δ. Κονταρίνη,
Γ. Δ. Μάνιος, Ι. Δ. Μαρίος, Θεοδόρα Μ. Νε-
γρεόποντα, Ἀσπασία Α. Πυλαρινόν, Ιω. Σ. Χα-
ροπῆς, Σπ. Α. Μάνιος, Γ. Χάλαρης, Κωνστ. Ι.
Μανλόγου, Γεώργ. Λ. Ρούλδος, "Ηώως τῆς Τσού-
μας", Νικ. Π. Κατσαρίτης, Άλεξ. Δράκου.

ΑΜΑΛΙΔΟΣ: Άλεξ. Ι. Χατζῆς.

ΑΡΓΟΥΣ: Νικ. Α. Κονιοριστῆς.

ΒΕΑΚΑΣ: "Ηώως τῆς Μάνην, Αληνιοπούλα.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Αιαζάνης.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ε. Β. Κ., Αθ. Ν. Τεωσάτης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μαρία Κ. Καμβύσα, Λέων Ρ.

Δέντες, Μαρία Λεβέντη, Αλένη Λεβέντη, Σοφός

τοῦ Μέλλοντα, Φλωρεστία Κυριακού.

ΚΕΦΑΛΑΙΑΝΗΣ: Διον. Σ. Χωραφᾶς, Παν-

Γ. Λιώκης, Σπ. Ενάρης, Πανάς, Γ. Φ. Κολαϊτης,
Διον. Η. Ποταμάρος.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Κ. Β. Ποδότας.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Διανομοφόρης Βασιλεύς.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Γ. Κουκούλας, Νικ. Φραγκας,

Αικ. Δ. Αουδούρη.

ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ: Γ. Ι. Νάκος.

ΔΕΥΚΟΣΙΑΣ: Α. Κ. Αίμιλιανίδης, Μαριν.

Γ. Χειστοδούλης, Βενικοτροφέων Κύπρος.

Κυπαρισσίων Αίσθημα, Μιλ. Ν. Θεοφανίδης.

ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ: Νοσταλγία.

ΜΕΣΟΔΟΓΓΙΟΥ: Π. Μηλιώνης, Χαρ. Λαμ-

πηρίου, Α. Ν. Παβέλλας.

ΟΑΗΣΙΟΥ: "Ηώως τῶν Βακανίων.

ΠΑΤΡΩΝ: Ἀνδρ. Α. Ηλιόπολος, Πατρινό

Ναυτόπολος, Μιμης Ἀγαστασόπολος, Νιντής

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΙΨΙΟΣΤΟΡΗΜΑ

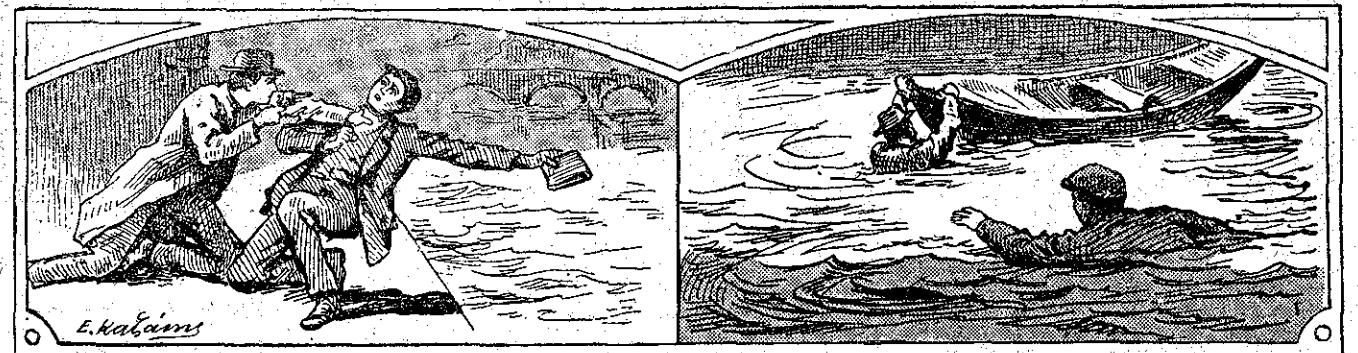
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΓ'. (Συνέχεια)
Έκειθεν οι άδηγοι του, διότι λαθύρινθος δρόμοικων, τὸν ἔβγαλον εἰς ἕνα μέρος τῆς κρηπίδος του Ταμέσεως καὶ τὸν ἄφισαν, ἀφοῦ τῷ ἐσύστησαν, διὰ τὸ καλόν του, ἀπόλυτον ἔχειν θεῖαν!

Ο νέος ἐλευθέρως τότε τὰ μάτια του καὶ εἶδεν. Ο ποταμὸς ἐκύλιεν εἰς τοὺς πόδας του τὰ βορδούρῳ του νερά. Μακρὰν ἐφάντητο ὁ Πύργος τοῦ Λονδίνου.

Ἐσώθη! Δύο δάκρυα ἔρρευσαν εἰς τὰ φλογερὰ μάγουλά του.

Ἐξηντλημένος, ἐνάθησεν εἰς ἕνα σωρὸν πετρῶν καὶ ἐδοκίμασε νὰ συγκεντρώσῃ τὰς σκέψεις του. Καὶ ὅταν συγκλήθη κάπως, ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐπιστολῶν τὸν ἔκαψε νὰ γγάλῃ τὸ δέμα ἀπὸ τὴν τσέτην του.

Ἄλλ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιχμήν, ὅπως καὶ τρὸ δίλιγων ἡμερῶν εἰς τὴν

καμπίναν τοῦ «Λονδίνου», ἔνας ἀνθρώπος ἐπρόσθιλεν ἐμπρός του ἀπὸ ἕνα σωρὸν βυθείσις.

Ἐνας νέος ποῦ ώμοιάζει καταπληκτικῶς μὲ τὸν Μωρὶς Ζιλλάρ, ὁ Σωσίας του, ὁ μυστηριώδης «P» ὁ ἴδιος.

Οι δύο νέοι ἐκυπρίθησαν ἐν δευτέροις πόροις, κατόπιν ὁ Μωρὶς ἐφύλαξεν ἡσυχίας τὰ γράμματά του καὶ ἐπερίμενε.

Γιατὶ νὰ μαλώσωμε, νὰ παλαιώσωμε, ήρχησε νὰ τοῦ λέγῃ ὁ κλέπτης, ἐνῷ μποροῦμε καλλίτερα νὰ συνεννοθῶμε, νὰ συμφωνήσωμε σὰ φίλοι; . . .

Νὰ συγεννοθῶμε; ἡρώτησεν ὁ Μωρὶς. γιὰ νὰ κάνωμε τί;

— Γιὰ νὰ τιλέξωμε τάν.

— Μὴ προχωρήτε, διέκοψε ζωηρά ὁ φίλος μας· ἐνόρθω. Κάθε συγεννόησις μεταξύ μας εἶναι ὀδύνηστος.

— Μά γιατὶ; ἐπέμενε ὁ P. Τὰ κέρδη...

— Κέρδη ἀπὸ ἔνα ἐκβιασμὸν! ἐφώναξε μὲ θυμὸν ὁ Μωρὶς. Σὲ μένα πρέπει νετοιο πρᾶγμα; Πάψτε, σᾶς παρακαλῶ, φάντε, γιατὶ μπορεῖ νὰ θυμάσω καὶ αὐτὸς δὲν θὰ σᾶς ἐσύμφερε.

— Πόλεμος, λοιπόν;. . .
— Φυσικά, ἔγγονεῖται!
— Θὰ τὸ μετανοήσετε.
— Δὲν τὸ πιστεύω! Σεῖς μᾶλλον...
— Αλλὰ δὲν ἥμιτρεσε γὰρ ἔξοιλου θῆση. Ο «P» ἐπέπειτεν ἐναγάντον του καὶ τὸν ἀρπάξει.

Οι δύο γένοι ἔπεισαν μαζὶ κάτω καὶ ἡ πάλη ἐξηγολούθησεν ἀγρία, ἀμείλικτος, εἰς τὸ ἔρημον ἐκεῖνο μέρος τοῦ ποταμού.

Παλαιόντες, κυλιόμενοι, συμπελεγμένοι, εἶχαν πλησιάσθη εἰς τὸ στόμα τοῦ ἐκείνουν γὰρ πέσουν εἰς τὸν βαθὺ ποταμόν.

Ἐμπινάκιαν μίαν στηριγήν ἀκίνητοι καὶ οἱ δύο, διότι τὸ παραμικρὸν κίνημα ἀποροῦσε νὰ τοὺς στοιχίσῃ τὴν ζωὴν. Τὸ ρεῦμα τοῦ Ταμέσεως εἶναι πολὺ ισχυρὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, καὶ οὔτε ὁ ἵκανωτερος κολυμβητὴς δὲν θὰ ἥμιτρεσε νὰ γλυτώσῃ.

Ἐν ἐκατοστόμετρον μόλις τοὺς ἔχωριζεν ἀπὸ τὴν ἀδύσσον. Ήσαν συπελεγμένοι οὗτοι, ὥστε ἡ πτώσις τοῦ

λὰ τῷ ήτο ὀδύνατον νὰ τὸ φθάσῃ καὶ τὰ γράμματα ἔμειναν κρεμασμένα ἀνωθεν τοῦ ποταμοῦ, εἰς τὰ σφικτοκλισμένα δάκτυλα τοῦ νεαροῦ γε τέτικτι.

Ο κλέπτης ἔχολάρωσε τότε τὸ σφίξιον καὶ ὁ Μωρὶς, τοῦ δότιον τὸ πρόσωπον ἤρχισε νὰ γίνεται πελιδνός, ἥμιτρεσε ναγκαπεύση.

— Δόξ μου τὰ χαρτιά! ἐψιλώθισεν ὁ «P», ἀπειλῶν μ' ἔνα ρεβόλδερ.

— Ποτέ! ἐπρόσθετε στοιχεῶς ὁ Μωρὶς, μὲ τὸ χέρι ἀπλωμένον ἀνωθεν τῆς ἀδύσσου.

— Δόξ τα, εἴτεν δὲλλος, στηρίκων τὸ πιστόλι εἰς τὸν κρόταφον τοῦ ἀντιπάλου του.

— Αγ τραβήκης, τάφινω! ἐτραύλησεν ὁ Μωρὶς. Νὰ, φεύγουν καρδιά, γλυστροῦν ἀπὸ τὸ δάκτυλό μου.

— Δυστυχισμένει! ἐφώναξε τότε ὁ «P». Δὲν ξέρεις λοιπὸν δτι...

Καὶ σκύψας εἰς τὸ αὐτὸν τὸν Μωρὶς Ζιλλάρ, τοῦ ἐψιλύρισε χαρητορώγωντος δυό λόγια.

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΟΤΟΡΓΙΑ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΗ

Αγαπητοί μου,

XOMEN εἶναι συνδρομητήν, ὁ ὄποιος αὐτὸν τὸν παιρὸν δὲν θάνοιγη βέβαια «Διάπλασιν».. Διατί;

Μήπως τὸν ἀπαχθόλον γένεται πάρα πολὺ αἴσθετάσεις;

Μονάρι γνήτο αὐτό! «Αλλά» εἰς τὸν συνδρομητήν ποὺ σᾶς λέγω, συμβάνει κάτι φοβερόν:

Δύο μῆνες τώρα ἔχει βαρεῖας ἀρρωστούν τὸν λατρευτόν του Πατέρα. Καὶ ἀλλὰ δὲν κάμνει, παρὰ νὰ παραστέηται τὴν κιλίνη του, διὸ τὸ ἐπιτρέπον, ἢ νὰ περιφέρεται ἀπέξω ἀπὸ τὸν κοιτῶνα. Έπιτῶν ἐντραπήσεων, τὸν πατέρα τοῦ φέρεται τὸν Μωρὸν.

— Αγ τραβήκης, τάφινω! ἐτραύλησεν τὸν Μωρὸν. Νὰ, φεύγουν καρδιά, γλυστροῦν ἀπὸ τὸ δάκτυλό μου.

— Δυστυχισμένει! ἐφώναξε τότε ὁ «P». Δὲν ξέρεις λοιπὸν δτι...

Καὶ σκύψας εἰς τὸ αὐτὸν τὸν Μωρὸν Ζιλλάρ, τοῦ ἐψιλύρισε χαρητορώγωντος δυό λόγια.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Μωρὸν ἔλιγεν ἀμέσως καὶ ἔκαμεν ἔνα κίνημα ως διὰ νάποσύρη τὸ χέρι του ἀλλ' ἔξαφνα εἰς τὰ μάτια του ἐφάνη μία ἀστραπή καὶ τὰ χείλη του ἐπρόφεραν μὲ λύσσαν:

— Ψέματα! Ψέματα!

— Σοῦ ὄρκίζομαι! ἐθεβαίωσεν ὁ κιλέπτης.

— Λοιπόν, ἀδιάφορο! ἐφώναξεν ὁ Μωρὶς προτιμῶ νὰ χαθοῦν παρὰ νὰ πέσουν στα χέρια σου.

Τὴν ίδιαν στιγμὴν μία σφαίρα ἔξυπειρετε τὸ μέτωπον τοῦ Ψρώδης μας καὶ τὰ δάκτυλά του ἐξεσφίχθησαν ἀκουσίως.

— Η δέσμη τῶν ἐπιστολῶν ἔπεισε...
— Ο «P» ἔθαλε κραυγὴν λύστης καὶ ὄρθωθεις ἀποτόμως, ἀποφασιστικῶς, ἔπεισεν εἰς τὸν Τάμεσιν.

Μετὰ μίαν στιγμὴν, ὁ Μωρὶς τὸν ἐψιλήθη.

— Οταν, μετὰ τὴν πτῶσιν του, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφύλαξιν, εἶδε τὸν «P» πικαρμένον ἀπὸ τὴν πρώτην μικρᾶς λέμβου, ἡ διάθεσης τοῦ πατέρα του.

— Η ἀνώτερων εἰκὼν παριστᾶ ἔνα στρατιωτὸν, ζωγραφισμένον ὅπλω μὲ ἀριθμούς. Κατὰ πολλοὺς τρόπους σκηνικαίζονται πρόσωπα μὲ ἀριθμούς. «Εχούτες ὡς ὑπόδειγμα τὴν εἰκόναν ἀπὸ τὸν θεῖον καὶ ἀγαποῦσε πολύ.

— Διηγήθησαν ἀκόμη καὶ τοῦτο: Τὴν ἡμέραν τῆς ἐγχειρίσεως, τὴν ὁποίαν ὑπέστη τὸ Βασιλεὺς, ὁ ὄποιος εἶχε μεγάλην δρεσινή κάτι νὰ διαβάσῃ, συνεγνοήθη κρύψα μὲ τὸν νεώτερον σιόν Του.

— Πήγαινε, τοῦ εἶπε, νὰ μοῦ δρῦς καμιαὶ ἐφημερίδα καὶ νὰ μοῦ τὴν φέρης ἔδω. ἀλλὰ πρόσεξε, μὲ τρόπον, νὰ μη σὲ ἰδεῖν.

— Ο πρίγκιψ Παῦλος ἐξηραγίσθη, εὐτυχῆς ποὺ θὰ ἐπρέψει μίαν εὐχαρίστηρην εἰς τὸν λατρευτόν του Πατέρα. Θὰ ἐσυλλογίζετο βέβαια, διὸ δὲν θὰ επάθεις τίποτε, ἀλλὰ ἔδαφας μίαν ἐφημερίδα. Κι' αὐτοὶ οἱ γιατροί! δλα τάπαγορεύειν! Αλλήνοι βασανίσται.

— Μήπως τὸν πατέρα τοῦ φέρεται τὸν Μωρὸν; Νὰ, φεύγουν καρδιά, γλυστροῦν ἀπὸ τὸ δάκτυλό μου.

— Αγ τραβήκης, τάφινω! ἐτραύλησεν τὸν Μωρὸν. Διὰ τὴν πατέρα τοῦ θάνοτην του! Μὲ δληγητήν την καρδιά τοῦ φέρεται τὸν Μωρὸν; Νὰ, φεύγουν καρδιά, γλυστροῦν ἀπὸ τὸ δάκτυλό μου.

— Δυστυχισμένει! ἐφώναξε τότε ὁ Μωρὸν. Νὰ, φεύγουν καρδιά, γλυστροῦν ἀπὸ τὸ δάκτυλό μου.

— Ο πρίγκιψ Παῦλος προτιμῶ νὰ χαθοῦν παρὰ νὰ πέσουν στα χέρια σου.

— Λοιπόν, ἀδιάφορο! ἐφώναξεν ὁ Μωρὶς προτιμῶ νὰ χαθοῦν παρὰ νὰ πέσουν στα χέρια σου.

Τὴν ίδιαν στιγμὴν μία σφαίρα ἔξυπειρετε τὸ μέτωπον τοῦ Ψρώδης μας καὶ τὰ δάκτυλά του ἐξεσφίχθησαν ἀκουσίως.

— Η δέσμη τῶν ἐπιστολῶν ἔπεισε...
— Ο «P» ἔθαλε κραυγὴν λύστης καὶ ὄρθωθεις ἀποτόμως, ἀποφασιστικῶς, ἔπεισεν εἰς τὸν Τάμεσιν.

Μετὰ μίαν στιγμὴν, ὁ Μωρὶς τὸν ἐψιλήθη.

— Οταν, μετὰ τὴν πτῶσιν του, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφύλαξιν, εἶδε τὸν «P» πικαρμένον ἀπὸ τὴν πρώτην μικρᾶς λέμβου, ἡ διάθεσης τοῦ πατέρα του.

<p

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητών, Κεφ. B'

ΣΤΗΝ ΜΟΙΡΑ

Ω μοιρά εσύ, ζηλόφθογη,
δὲν σου ζητοῦμε χάρι:

Όχι! Μέσ' απ' τὰ χέρια μας
κανεῖς δὲν θα Τόν πάρῃ!

Όχι! «Οσο ν' αγένησες!
δὲν φεύγεις από κοντά μας,

μηκρινά από τὴν ἀγάπην μας,
μηκρινά από τὴν καρδιά μας!..

Δὲν γονατίζομε σ' ἑστή,
ω σκοτεινή Εικαριμένη!

Ψηλά ή ἄγνη μας προσευχή,
σὰν φλόγα, ἔκει ἀγενίανε.

Δένησις σ' Αὐτὸν ὅληρη
μα όχι από σένα χάρι!

Τὸ χέρι σου εἰναις ἀγίσχυρο
Τὸν Ρήγα γάλ μέση πάρῃ..

Τέλος, Αγρας

ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

Μία φροφή ἀπολιάτικη μέρα ἀπό
καίνες ποὺ καριζούν στὸν ἄνθρωπο μιᾶ
χαρά αὔριστη καὶ τὸν σπρώχουν μὲ κά-
ποια δύναμις ἀκατανίκητη πρὸς τὴν ἔξ-
χην ἐγκαίει προσκλητῆ πολλές ἐξαδέλφες
μου μ' ἔγω, νὰ περάσωμε τὴν ἥμέρα μας
στὸ κτῆμα τοῦ θείου. Ξεκαίνουμε ἀπό τὴν
πόλι τὸ πῶμ μὲ τὸ σιδηρόδρομο καὶ σὲ
μιᾶς δρα μπήκαμε στὸν μοιρόφρο καριαδάνι.
Τὰ κρυσταλλικά του νερά, οἱ λουλουδό-
σταφιδένες αὐλές, τὰ κατάφροτα ἀπὸ ἄν-
θη δένδρα, μᾶς ἔδωσαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς
μιᾶς φιλιμασίας ίδεα γιὰ τὸ δοσόσλουστο
χωριό. Σὲ λίγο φύσαμε στὴν ἐπαύλη τοῦ
θείου. Δὲν δὲ σᾶς περιγράψω οὔτε τὶς
ψωμοφέρες της οὔτε τὰ ἄφθονα λουλούδια
της αὐτᾶς πιᾶς σᾶς δάρινα νὰ τὰ φωτα-
σθῆτε μόνοι σας. Άλλα καὶ γιὰ τὸ δαν-
μάσιο πρόγευμα ποὺ κάνωμε δὲν θὰ σᾶς
μηλήσω, γιατὶ φωτιζούμε μήπως σᾶς κι-
νήσω τὴν ὅρεξη.

Μόνο δὲ σᾶς π' αὐτὰ τὰ τρεχάματα,
τὰ παιγνίδια, τοὺς καὶ μ' ἀπ' τὸ μοιρόφρο πε-
ριβάλλον καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα, ἀσθανό-
μετα τὴν ἀνάγκη νὰ κάνωμε συχνάς ἐπι-
νέσεις στὸ κατάφροτο ἀπὸ χίλια δυσπάγ-
ματα λευκοπτομένο τραπέζι. Τὸ ἀπόγευ-
μα παρακαλέσαμε τὸ θεῖο νὰ μᾶς κάνῃ
μιᾶς γύρα στὸ χωριό. Περιπτὸν νὰ σᾶς ει-
πῶ πόσο οἱ καλές καριατοπούλες μᾶς πε-
ριποιήθησαν, ἀφοῦ μᾶς γέμισαν μὲ τόσα
λουλούδια ποὺ δύσκολα τὰ σηκώναμε.
Οταν ξαναγυρίσαμε στὴν ἐπαύλη, δὲ
λίλιος εἶδε μαζί μ' αὐτὸν ἐπερε νὰ
τελειώσῃ μ' ἡ ἔκδρομη μας. Μέλαινα
λουλούδια καὶ μάρκα ν' ἀποχωρεῖτο μὲ τὸ θεῖο
καὶ νὰ τὸν εὐχαριστούμε γιὰ τὰς περιποιή-
σεις του. Τελευταία ήδη μ' ἡ σιρόα τῆς
ποὺ μικρῆς μᾶς ἐξαδέλφης. Αὐτὴ ἀφοῦ
τὸν ἡδειάστησε μὲ τὰ δευτερεά λόγια
στὸ τέλος μὲ τὸ συνειθισμένο θάρρος ποὺ
τὴν καρακτηρίζει, τοῦ εἶπε: «Ἐχετε ὑ-
γεία, θεῖε μου, καὶ ἐπίτελο γοήγορα νὰ μᾶς
ξεναρδήσῃ ὁ ἐπιγειος αὐτὸς παράδεισός
σας». Οκοι γελάσαμε μὲ τὸ νόστιμο

φρος ποὺ τὸ είπε μᾶς καὶ ὁ θεῖος δὲν πασ-
χειται ἀπὸ τὸτε νὰ μᾶς προσκαλῇ συχνά
στὸ μοιρόφρο κτήμα του.

Γκραζιέλλα

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΙ

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

30. Απριλίου.—Ἀπὸ βραδύς η χωρι-
τοπούλες, παρέες-παρέες, πηγανούν νὰ
ὑποδεχθοῦν τὸν Μάιον μάλλοντας τὰ ἐπί-
τηδες γι' αὐτὸν καμαμένα πραγούδια. Μὲ
ἔλειθα γιὰ τὸ μέλλον καὶ χαρά γιὰ τὸ
παρόν, πλέκουν τὸ στεφάνη ποὺ η μάθη
μιᾶς θὰ στολίσῃ τὴν αὐλόπορτα της.

Τὰ σκολιαρότουλα μὲ χαρὰ στολίζουν
τὸ καλάθι που δὲν βάλλουν τὸ φαι τῆς
πρωτομαγιάτικης ἔκδρομης.

1 Μαΐου.—Αρχίζει νὰ βραδύνει. Απ'-
τὸν ταντικρυνό δυνανάλαικα ξεπροβάλλουν οι ἔκ-
δρομεῖς. Επιπρός η σημάδια ἀνδροπο-
μένη, πιστὸς τὸ παιδί, μὲ τὸν διδάσκαλό
του, λαμπαδοφοροῦντα καὶ γέλλοντα.

Αμεσώς οἵλες η αὐλές του χωριού ποὺ
είναι ἀμφιθεατρικῶς κτισμένο, ἀνάβον
φωτείς γιὰ νὰ υποδεχθοῦν καὶ τιμήσουν
τὸν διδάσκαλον καὶ τὸ σκολιαρόπουλο.

Ο μουσικὸς του χωριού κατεβάνει στὴν
ορεματιὰ ποὺ είναι στὰ πόδια του χωριού,
μου μ' ἔγω, νὰ περάσωμε τὴν ἥμέρα μας
στὸ κτῆμα τοῦ θείου. Ξεκαίνουμε ἀπὸ τὴν
πόλι τὸ πῶμ μὲ τὸ σιδηρόδρομο καὶ σὲ

μιᾶς δρα μπήκαμε στὸν μοιρόφρο καριαδάνι.
Τὰ καρυάτια του διάστημα, τὰ καταφρούτα
της αὐτᾶς πιᾶς σᾶς δάρινα νὰ τὰ φωτα-
σθῆτε μόνοι σας. Άλλα καὶ γιὰ τὸ δαν-
μάσιο πρόγευμα ποὺ κάνωμε δὲν θὰ σᾶς
μηλήσω, γιατὶ φωτιζούμε μήπως σᾶς κι-
νήσω τὴν ὅρεξη.

Τραγουδάντας η συνοδεία διασχίζει
τόσα τὸ χωριό καὶ φθάνει στὸ σχολείο.
Ἐκεῖ αὐρίζουν η ζητωκανγές, ὑπέρ του
Εἴνουν, τῆς Σημαίας, του Βασιλέως,
του στρατού καὶ τέλος τὰ παιδιά ζητω-
κραγγάζουν ὑπὲρ τὸν διδάσκαλό του.

—Βρε! τὶ κάνεις ἑκάτη;

Καὶ χωρίς νὰ περιμένῃ ἀπάντησι, δι-
πλωταῖς τὸν δοχῆς. Χαστουκές, μπα-
στουνίες στιγμαίως ἀπήστροψαν στὴ
πλάτη του, ἐνὸς ὁ καμένος ὁ Μίλης ἔ-
πεφτε μὲ μεγάλο κρότο... κάτω ἀπὸ τὸ
στόπιο του... γιατὶ δῆλα αὐτὰ δὲν ἔ-
σαν τίποτε ἀλλ' πάρα διένειρο.

—Μαραμένο Γιούλι

θοῦν, μετά τινας στιγμαῖς ὁ μικρὸς κα-
τεργάρης είχε ἀνοίξει τὸν μπουφέ διαπλά-
τα καὶ ἐπίτηδες πρὸς τὸ κάτω μερος, δόπιο,
καὶ μικρὸς πόρος καὶ γάρις τὸν γάληνον
του είχε πούλησε πάνω τὸν μερος του.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Ω δυστυχία του!.. οἱ γονεῖς του εί-
χαν γιρίδες πίσω, διότι εξέχουν νὰ πά-
σουν ποτήρια.

—Τάσσαφρ! ήρούση τὸ τέλος τὸ δέρμα

της φάρας, που δὲν στονάκει μέσα στὸ
μπουφέ της μαρμάτης την ποντίκην. Αἴσι-
της της μαρμάτης ποντίκης την ποντίκην.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

—Μαριά, φέρε μας δύο ποτήρια, γιατὶ
δὲν θὰ μᾶς φύσουν στὴν ἔκδρομη.

τωθι ζητούμενων λέξεων, τό δεύτερον τής δευτέρας, τό τρίτον τής τρίτης και σύτω καθεῖται, αποτελούν μεγάλην ἔρημον:

1. Τραγικός ποιητής δράχαιος. 2. Τραγικός ποιητής νεώτερος. 3. Μία τῶν Μοιρῶν. 4. "Ηρως τοῦ 21. 5. Χώρα τῆς Ρωσίας. 6. Δένδρον.

Εστάλη ύπο τῆς Φρεσκών

324. Φωνηγετόλιπον

Χειροτελείας

Εστάλη όπο τὴν Μανιώδη Τοξειδιώτισσαν

325. Γρίφος

Φύλλον 20 20 20

Εστάλη ύπο τοῦ "Ονειρόπολουν τῆς Δόξης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν "Ασκήσεων τῶν φύλλου 12

138. Περιανδρος. (περο., "Ανδρος")—139. Σύμπαν (Σήμ.).—140. Βόλγας—"Ολγα". 141. Λάζιος—Μάριος.

ΠΑΝΑΜΑ Σ 143. ΘΩΣ
ΣΑΜΟΥΗΛ ΩΡΟΣ
ΠΥΡΑΔΙΣ ΣΟΦΙΑ
ΠΑΡΑΥΤΑ ΣΙΑΜ
ΣΟΛΩΜΩΝ ΑΜΑ
ΣΟΛΩΜΟΣ

ΣΕΡΙΦΟΣ 144—148. Διὰ τοῦ Φ.: Φίλος, φόρος, φάρος, φόνος, Φάληρον.—149. ΛΑΜΙΑ (Λίσβος, Αγαλλία, οθόνες, Φίλιππος, πολλαπλασιασμοί).—

150. "Ἐν οἴδα διτὶ οὐδὲν οἶδα."—151. "Ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ (ἐν τῷ ἔφετό πο Λῆ.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣΣυνέχεια τοῦ 150οῦ Διαγωνισμοῦ Δύσεων
"Αποιλίου—Ιουλίου"

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

316. Δεξιάγριφος

Τό πρῶτον μόνον εἶναι ἄλιον, Ζῶν τὸ δεύτερον μονοῦ Κ' ἔνα νησὶ ἐλληνικῷ· Βλέπεις ἐπειδὸν σύνολον μονοῦ.

Εστάλη ύπο τὸ Συντανάκι

317. Μεταγραμματισμὸς"Ἄν ἀλλάξῃ τὸ κεφάλι
Μίας ἀπὸ τὰς ἑποχας,
Κάποια νῆσος θὰ προσάλῃ
Ἀπὸ τὰς ἐλληνικάς.

Εστάλη ύπο τῆς "Απτέρου Νίκης

318. Στοιχειωτονθύγριφος"Ἄν τὸ ἄλφα κάμης ἵδια
Καὶ τὸν τόνον ἀναβάσης,
Χωρὶς κόπον καὶ ἰδρῶτα
Θὰ ἴδης καὶ θὰ θαυμάσῃς;
Ἀπὸ ἐνδοξοῦ νησάκι
Σπάρο, ρέγγα ἢ λαυράκι.

Εστάλη ύπο τῆς Διαφροντεροῦς Νίκης

319. ΜωσαϊμὸνΤὸ θάρσος, ἡ ὕδρεις, τὸ μῆσος, ὁ πόνος,
Καὶ, κειτοῖς πάντων, ὁ μάυρος ὁ φύδονος,
Καθένα σοῦ δίδει ἀπὸ γα τὸν γράμμα
Καὶ γίνεται ἐν ἀλλο κακῷ ἐν τῷ ἀμά.

Εστάλη ύπο Βασιλείου τῶν Βουλγαρούτονου

320. ΠυραμὶςΟἱ σταυροὶ πτηγόν.
Θεὸς τῶν δασῶν.
Νῆσος τῆς Ἐλλάδος.
Βασιλεὺς τῶν Ἐβραίων.
Ονομα τῆς ήμέρας.

Εστάλη ύπο Πότερος Χατζηκωνσταντίνου

321. Φύρδην Μίγδην

Εὔδιος ὕνεις σακός.

Εστάλη ύπο τοῦ Θεοίωνος

322. Αριθμητικὴ διὰ λέξεων

Πτηγόν—ἀκρωτήριον—Πολιχνη τῆς Γραφῆς.

Μέρος κατάστον—ἐντωνυμία—Φωτιστικόν.

"Αθροισμα ὑπολοιπων: Κράτος τῆς Αμερικῆς.

Εστάλη ύπο τοῦ Γλαύκου

323. Ποικίλη Ἀκροστικὴ

Τό πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κα-

ΜΙΚΡΑΙ ΜΓΓΕΛΙΑΙ

[IE. — 26]

Νησιωτοπούλα, πῶς θὰ μὲ ἀρέσῃ νὰ λάβω
ένα γράμμα σας. Σᾶς εὐχαριστώ.

Ἀνθισμένη Βαμβακιά

[IE. — 27]

Τοὺς ἐνδιαχειρομένους πληροφορῶ διτὶ ὁ νέος

Συνδυασμός «ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ» θὰ δράση
μὲν κατὸ τὴν α'. προρχματικὴν ἐκλογὴν,
ἄλλα μέλη καὶ ἀντιπρόσωποι ἐγγάροφονται
ἀπὸ τῶρα. "Ἐνα Χιωτάκι (Δ. Κιριαγκί-
τσης, Χιος).**ΟΙ ΛΥΤΑΙ**

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιανοίτως φυλλαδίου
ἔλληφθησαν ἀπὸ 20—26 Μαΐου**ΛΥΣΕΙΣ**

τῶν Πνευματικῶν "Ασκήσεων τῶν φύλλου 12

138. Περιανδρος. (περο., "Ανδρος")—139. Σύμπαν (Σήμ.).—140. Βόλγας—"Ολγα". 141. Λάζιος—Μάριος.

ΠΑΝΑΜΑ Σ 143. ΘΩΣ
ΣΑΜΟΥΗΛ ΩΡΟΣ
ΠΥΡΑΔΙΣ ΣΟΦΙΑ
ΠΑΡΑΥΤΑ ΣΙΑΜ
ΣΟΛΩΜΩΝ ΑΜΑ
ΣΟΛΩΜΟΣ

ΣΕΡΙΦΟΣ 144—148. Διὰ τοῦ Φ.: Φίλος, φόρος, φάρος, φόνος, Φάληρον.—149. ΛΑΜΙΑ (Λίσβος, Αγαλλία, οθόνες, Φίλιππος, πολλαπλασιασμοί).—

150. "Ἐν οἴδα διτὶ οὐδὲν οἶδα."—151. "Ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ (ἐν τῷ ἔφετό πο Λῆ.)

Εστάλη ύπο τὸ Συντανάκι

Εστάλη ύπο τῆς "Απτέρου Νίκης

Εστάλη ύπο τῆς Διαφροντεροῦς Νίκης

Εστάλη ύπο τῆς Απτέρου Νίκης

Εστάλη ύπο τῆς Διαφροντεροῦς Νίκης